

8. Garancije za zaštitu prava osoba nad kojima treba da bude izvršena smrtna kazna¹

1. U zemljama koje još nisu ukinule smrtnu kaznu, ta kazna se može izreći samo za najteža krivična dela, s tim da se podrazumeva da to moraju biti dela izvršena sa umišljajem **koja za posledicu imaju** smrt nekog lica ili izuzetno teške posledice.
2. Smrtna kazna može se izreći samo za delo za koje je, u trenutku njegovog izvršenja, takva kazna bila predviđena zakonom, s tim da se podrazumeva da ako posle izvršenja dela zakon predvidi izricanje blaže kazne, učinilac dela uživa pravo da se prema njemu primeni blaža odredba.
3. Lica koja su mlađa od 18 godina u trenutku kad su počinila krivično delo ne osuđuju se na smrtnu kaznu, a smrtna kazna neće biti izvršena ni nad bremenitom ženom, majkom novorođenčeta ili licima koja su postala duševno poremećena.
4. Smrtna kazna se može izvršiti tek kada je krivica optuženog dokazana pomoću jasnih i ubedljivih dokaza koji ne ostavljaju mesta nikakvom drugom tumačenju činjenica.
5. Smrtna kazna može se izreći jedino na osnovu konačne presude koju je doneo nadležni sud posle zakonitog postupka koji pruža sva moguća jemstva pravičnog postupka, jemstva u najmanju ruku jednaka jemstvima sadržanim u čl. 14 Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, uključujući i pravo svakog lica osumnjičenog ili optuženog za delo za koje se može izreći smrtna kazna da dobije odgovarajuću pravnu pomoć u svim fazama postupka.
6. Sva lica osuđene na smrt imaju pravo žalbe višem sudu, a treba preduzeti i mere da se te žalbe učine obaveznim.
7. Svako lice osuđeno na smrt ima pravo da traži pomilovanje ili zamenu smrtne kazne drugom kaznom; pomilovanje ili zamena smrtne kazne drugom kaznom mogu se izreći u svim slučajevima osude na smrt.
8. Smrtna kazna se neće izreći tokom žalbenog postupka ili bilo kojeg drugog postupka po pravnim lekovima ili drugog postupka koji se vodi da bi se dobilo pomilovanje ili zamena kazne.
9. Kad se smrtna kazna primenjuje, izvršava se tako da pričinii što manje patnji.

¹ Odobrio Ekonomski i socijalni savet rezolucijom 1984/50 od 25. maja 1984. Ne podleže ratifikaciji jer nije međunarodni ugovor.